

Universitätsbibliothek Paderborn

Talio, Sev Metiens Et Remetiens Mensvra

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1650

§. 1. Fouea alijs destinata, fodienti facta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52346](#)

CAPVT V.

Varijs S. Scriptura locis ostenditur, pœnam talionis fuisse indicatam, & inculcatam.

§. I.

Fouea alijs destinata, fodienti facta.

 Ed satis fabulæ talionem ostendunt, in malis inferendis, & rese rendis. Id ipsum etiam sacræ literæ sæpius docent. David enim ait: *Lacum* Psal. 7.
aperuit, & effodit eum: & incidit in foueam,, 16. *qui voluit lapidem, reuerte-* 26. *incideret in eam, & qui* *filius eius: Qui fodit foueam,* Provi. 26.
in eam, & qui dissipat sepem, mordebit eum co- 27. *luber. Quin & in Ecclesiastico legimus: Qui Eccli. 27.
foueam fodit, incidet in eam, & qui statuit lapi-* 29. *dem proximo suo, offendet in eo; & qui laqueum
alijs ponit, peribit in illo. Ac ibidem: Qui in,* Ib. v. 28. *altum mittit lapidem, super caput eius cadet:*
& plaga dolosa dolosi dividet vulnera. His simi-
litudinibus divina Scriptura ostendit, dolos
& insidias in eum recidere solitas, qui illas
alijs fraudulenter struit. Primam similitu-
dinem à fouea sumptam, quidam ita expo-

BUNT

nunt, vt dicant, eum, qui alteri foueam, id est, sepulchrum aperit, vt ipsum secreto peremptum condat; Dei prouidentia, saepe ipsum in eam inferri. Quo pacto multi filii patris sui mortem optantes, tumulum, & epitaphium ei, ante tempus fecerunt; sed ipsi prius mortui, ibidem humati sunt. Alij, magis appositè, aiunt Salomonem ducere similitudinem à venatoribus, qui foueas, seu scrobes faciunt in semitis ferarum: easque vel gramine, vel stramine contegunt complanantque, vt bestias illas transeuntes deludant, incautiusque incedentes & incidentes comprehendant. Quid si à bellis sumpta sit similitudo, in quibus aliquoties suffossis cuniculis hostis hostem dum captat, ipse capit; bestijs vel flammis, per eosdem cuniculos illi obuiam missis? vt eadem via qua exitium inducere vrbi parabat, exitium recurrat ad fossorem. Idem quod *fouea*, significat in Psalmo *lacus*, hoc est, cella subterranea, carcer, sepulchrum. Ita quisquis dolos, & insidias, & foueas, quisquis calumnias, custodias, aut sepulchrum alteri parat, ipse iisdem, aut similibus fraudibus insidijsque, & malis peribit. Enim uero, ita homo dolosus & insidiator suis ipse dolis insidijs-

insidijsque plerumque comprehenditur, ijsdemq; artibus, quibus alijs nocere cogitat, sibi perniciem consciscit. Quod passim contingit ijs, qui volunt esse architecti fraudum & insidiarum ; decipientes enim decipiuntur, vt Herodi cum Magis fallaciter agenti contigisse scribens Petrus Chrysologus ait :

Fremit dolositas se deceptam, & in sefraus reuersa colliditur. Herodes stridet cadens ipse in laqueum, quem tetendit. Er infrà. In altum tendens, cadit ab alto; cælum pulsans, intrat profundum; in se vadit, qui vadit in Deum.

Petrus
Chrysoli
ser. 152.

D. Cyril. lus in Za-
D. Cyrilus ait: Semper persecutoribus Eccle- fia conatus ipsorum in caput reciderunt; & char. II.
tangunt suammet pupillam.

14.

§. II.

Lapis ad voluentem reuertens.

Altera similitudo est : *Qui voluit lapidem, reuertetur ad eum*; quod plerique ita expoununt, vt dicant, sicut quis ex edito loco lapidem in alterius caput deucluit, vt ex turri, vel monte, vel colle, qui ad eum redeat; ita sæpe contingit, vt illa ipsa pernicies, quam per fraudem in alios molimur, in verticem nostrum remittatur. Hanc interpretationē non nemo putat violentam, cùm singat, lapidem contra naturam suam

E

sursum

Prou. 26,

27.